

◆ Ahmet Efe

Eski Sokak

Ah Őu eski sokaklar cumbalı kâgir evler
Sahibi zâkir evler her biri nâdir evler

Duvarların dibinde hüsnüyusuf çiçeđi
Konuk etmiş üstüne birkaç uğur böceği

Bir köşenin başında şırıldayan çeşme der:
“Hak’kı tesbih ediyor su, ateş, hava, mermer...”

Mescit minaresinden kumrular ses veriyor
“Hû” sesiyle şadırvan tam kemâle eriyor

Baharda al ve yeşil donanırken tepeler
Gülümser saksılarda sardunyalar küpeler

Yol ararken duvardan öteye sarmaşıklar
Göz süzer birbirine yeni yetme âşıklar

Yâr için gül yetişir gönüller bahçesinde
Bin hikâye bulunur bir çeyiz bohçasında

Pencerenin önünde cıvıldaşır serçeler
Ne masallar anlatır nakış nakış perdeler

Avlularda çıkırığı gıcırdayan kuyular
Kaç asırdır sunuyor taze ve berrak sular

Hangi dağdan kopup da gelmiş temel taşları
Görkemli sütunların bilinmez ki yaşları

Bir pancurun ardından sokağa bakan çocuk
Sırtında beyaz mintan elinde mavi boncuk

Göklerde pervaz eder burada gönül hüması
Deryayı seyrederken köşkün cihannüması

Başkadır hali elbet sokakta her hanenin
Lâkin kırk yıl hatırı sayılır bir kahvenin

Bilmem hangi sırları saklar şu dev çınarlar
Belki gidip dönmeyen âdemleri anarlar

Paslanmış menteşesi inilder durur kapı
İlerde yalnızlığa yuvarlanmış bir yapı

İnce ince işlenmiş şu tokmağı çalan kim?
Bilinmez gelen kimdir ve ardında kalan kim?

Arnavut kaldırımında bastonlu bir ihtiyar
Mırıldanır: "Bir ömür geçti de gelmedi yâr!"

Az beride sürerken güvercin pazarlığı
Ötelerde serviler bekliyor mezarlığı

Hiç hayalden çıkmıyor ah şu eski sokaklar
Gün gelir "Bir dost..." diye *Ahmed*'i de kucaklar

